

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljskih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmierno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvc. večerne številke po 4 nvc.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvc. Izven Trsta po 1 nvc. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvc.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petita. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila.
(Novjše vesti.)

Dunaj 25. (Zbornica poslancev.) Posl. Türk je rekel proti Mladočehom: ako poostre razmere do domače vojne med Nemci in Čehi na Češkem in Moravskem, zasedejo izvestno pruske čete te dežele.

Dr. Jarošijevič (socijalist) je govoril o razmerah Malorusov na Galiskem. Grof Palfy (konservativce) je izvajal, da je razveljavljanje jezikovnih naredeb velika krivica, ki se je zgodila Čehom in ki bo imela usodnih posledic. S tem korakom je vlada zapustila tla nevtralnosti ter postala nesposobna, da bi dovela narode do sporazumljenja.

Posl. Stransky (Čeh) je napadal vlado zelo ostro; razveljavljanje jezikovnih naredeb je za Avstrijo usodno. Za grofom Claryjem tiči grof Goluchovski.

Dr. Kathrein (kat. ljudska stranka) je obljubil podpirati vlado v prizadevanju za mir.

Govorila sta še Romun Lupul in nemški nacionalce Foreher.

Potem je govoril Italijan Malfatti ter je pozdravljal namero vlade, da hoče glasom izjave, podane v prvi seji, vladati parlamentarno, čuvati privilegije zbornice ter stati na stališču ustave in nevtralnosti. Razveljavljanje jezikovnih naredeb je odobral, a zahteval, da se prekličejo tudi mnoge naredbe, ki so (baje!) na škodo Italijanov. Jezikovne naredbe treba urediti po potrebah ljudstva (tako je!), a tega ne dovoli govornikova stranka nikdar, da bi se pod pretvezo administrativnih potreb uvedel državni jezik (aha!) in da bi se krčile na korist jedne narodnosti jezikovne pravice drugih (glejte jih, pravične Jube!) Program vlade je sestavljen iz lepih obljub, na katerih interpretacije in uresničenje treba počakati. Vendar Italijani vladi ne bodo delali težav, dokler bode varovala njili prava in skrbela za gmotni blagor italijanskih pokrajin.

Potem se je pretrgala razprava. Zbornica je sprejela predlog nemškega liberalca dra. Russa,

da se upoti predlog glede odprave časniškega kolka brez prvega čitanja odseku za tiskarstvo. — Prihodnja seja bo jutri.

Vojna v južni Afriki.

Bruselj 25. Glasom lista »L'Etoile Belge« je mesto Dundee že v rokah Boereev.

Pariz 25. Francija odpošlje majorja glavnega štaba, Damade-a, v južno Afriko, da bo sledil podjetjem Angležev proti Boereem.

Kap 25. »Reuter« javlja, da so bile dne 20. t. m. v Mafekingu razmere še ugodne za Angleže.

London 25. Vse križarice v Portsmouthu so pripremljene, da odplovejo, kedar se jim zapove. Opozicijski listi trde, da te ladije niso namenjene samo za južno Afriko in da je Chamberlain strmoglavil Anglijo v nevarno krizo.

Socijalni utrinki.

XIV.

Žena in socijalno vprašanje.

(Zaključek tega članka.)

Skoraj nepregledna množica možkih je dandanes sovražna vsakemu, bodisi najskromnejšemu stremljenju žene po osamosvoji. Korifeje javnega življenja kažejo ženi z ironičnim smehljanjem pot v kuhinjo in otroško sobo; sijajne zvezde znanosti nastopajo proti ženski izobrazbi; liberalizma se ce-deči političarji tepejo svoje žene; socijalistični delavei jo gledajo preko rame, češ, ti znižuješ naše plače.

Dobro! Naj bi bilo to pravilo brez izjeme; vendar bi morale žene zahtevati več, nego imajo moške danes. Reči bi si morale, da je neštevilno mož, ki nimajo nobenega, ali vsaj nobenega pravega pojma o svobodi in da se morajo bojevati z njimi. Vendar pa je tudi med takozvanim močnejšim spolom ljudi, ki so zmožni emancipacijsko stremljenje žen prav umeti, ki je odobravajo in tudi pospešujejo, ker spoznavajo, da svoboda ne more obstati kakor del, temveč samo kakor celota. Kdor tirja svobodo vseh, mora zahtevati pa tudi svobodo ženske. Seveda sledi iz tega tudi drugo:

jaz do danes nisem vedela, kako je. A sedaj Vam obljubujem, da se bom učila, da bom umela vse. In tovarišica vam bom v vašem boju.

On ji je toplo stisnil roko.

— Saj ne proklinjam nikogar, a bojevati se moramo.

Ob takih pogovorih sta se njuni duši približevali bolj in bolj. In on se je čutil od dne do dne bolj srečnega.

— Kako bi bil mogel misliti, da uškam tako srečo?

Na svetu ne ostaja nič tajno. Njegovi tovariši, ki se niso nikakor mogli potolažiti, da ni zahajal žnjimi v kavarne in krčme, so izvahali njegovo razmerje do Olge. Radi bi se bili ponorčevali, toda vzpričo njegovega resnega pogleda so jim zamrle vse šale na ustnah.

Njegova revščina ga je tudi sedaj še jako morila. Olgina mati bi mu bila lahko kaj pomagala, če ne drugače, tako, da bi ga bila kje priporočila kakor učitelja otrokom. Toda on je bil ponosen, milosti in protekcije ni maral. Često je bil gladen, a vse je potrpel in nihče ni izvedel, kako se mu godi. Olgina ljubezen se mu je zdela

ako se hoče žena res osvoboditi, mora stremiti po svobodi celote, po celi svobodi.

Vsa človeška družba je nesvobodna. Kako naj bi bili njeni posamični deli svobodni? Ako bi bilo mogoče, postaviti se izven družbe, živeti izven družabne zveze, bi si posamičnik, severda tudi posamičnica, lahko kmalo pomagala. Toda, kdo bi mogel dandanes igrati Robinzona Cruzo? Kdor zahteva svobodo za-se, jo mora zahtevati, hoté ali nehoté, za vse. In ker je znano, da sama volja, samo zahtevanje ne zadostuje, se mora volja, ako naj bode resna, spremeniti v dejanja; to se pravi: kdor hoče postati svoboden, se mora boriti za svobodo!

Za vsaki boj pa treba umevanja in znanja. Tega si pridobiti, je prva dolžnost vsakemu bojevniku, torej tudi ženi, stremeči po emancipaciji. Najprvo mora najti vire tistemu raznoteremu zlu, vsled katerega trpi. Proučiti mora temelje družbe in njeno zgradbo. Le tedaj lahko vé, proti čemu se mora boriti, kam mora nameriti svoj naskok, in kako mora naposled izrabiti zmago, kadar jo doseže. Znanje socijalnega vprašanja, vprašanja družbe, je neizogiben pogoj vspešnemu ženskemu gibanju. Saj žensko vprašanje ni nič drugega, nego en list v veliki knjigi socijalnega vprašanja.

Svet, kakoršen je danes, ne more podeliti ženi prave svobode, z dozdevno svobodo pa žena ne more biti zadovoljna. Kakor vsako zatiranje, vsaka brezpravnost, je tudi pohlapčenje žene utemeljeno v zazmerah, ki sestavljajo naš socijalni takozvani red. Tukaj mora torej pričeti ženski boj. Drugačen svet treba ustvariti z novimi razmerami in z novimi ljudmi. In v tem delu preustvarjanja ima žena neskončno važno vlogo, žena kakor individuum, ki se upira borniranim predsodkom in brezduševni sili, žena kakor vzgajajoča in izobražujoča mati bodočih generacij, žena kakor element najnežnejega čuvstva v družbi.

Vse, kar je tradicionalno, navadno, po družbi sankcionirano, dogmatizirano, je ženi sovražno. Ne le posamične šege in ustanove, temveč svota vseh razmer sedanje družbe ji jemlje njeno pravo. Pravi

zadostna odškodnina za vse. In ta ljubezen je bila res tako globoka, tako iskrena, da mu je dvignila dušo nad vse dnevne težave.

Da je bila njuna ljubezen utemeljena samo v čuvstvih, bi se bila morala kmalu ohladiti. Da sta bila povsem enaka značaja, bi se bila dolgočasnost vgnezdila v njuno razmerje. Toda bila sta si sorodna in vzajemno sta se popolnjevala.

Savič je bil vzlic vsemu prav resna in stvarna narav. V začetku je samo čutil in čuvstvoval. Plaval je v morju blaženosti, ves je bil pesnik. Ves svet se mu je dozdeval kakor krasne, raznobarvne sanje s stvarnimi oblikami. In po teh sanjah je plaval. Sanje so mu bili minoli dnevi, sanje sedanjost, sanje bodočnost. Vse krasno, vse polno magične luči, opojne dišave in vse polno bojnih, svetlih barv.

S časom se je iztreznil. Premišljeval je. Svojo srečo je položil pod drobnogled in jo analiziral. In pod njegovim razkosevalnim nožem je ostala enako krasna in pristna. To je bila sreča brez prigovora. (Pride še.)

P O D L I S T E K

15

Sursum corda!

Spisal E.—n.—n.

Savič ji je jel razkladati socijalno vprašanje. Skušal ji je dokazati, da tega ni možno rešiti z milostjo, temveč s pravico. Ona ga je pazno poslušala. Mladi dijak je bil ves navdušen. Videl se ji je kakor prorok. Njegov govor je močno deloval na njo. Vsa je gorela. Kar žela jo je morila po njegovih besedah.

— Kako govorite! Le pripovedujte mi, s čim vas bom že umela.

In on je govoril dalje, razkladal ji je vzroke grozne bede, z živimi barvami je slikal trpljenje revežev...

— Vi imate prav, je rekla, vseskozi imate prav. Bogatini zaslužijo pravzaprav vašo jezo. Oni uživajo vse, kar izdeljujejo žuljave roke in tistim, ki jih redé, ne dajejo niti najpotrebnejšega za življenje. Vi imate prav. To je grozno. Vaše slike mi trgajo sree. Toda, ne preklinjajte bogatinov! Vidite, mnogo jih je, ki ne umejo stvari. Saj tudi

smoter ženskega gibanja se torej ne doseže z odstranjenjem posamičnih napak, temveč samo s popolno, do dna segajočo izpremenitvijo vseh razmer. Na mesto starega mora priti novo, na mesto običajnega potrebno, na mesto po šegah posvečenega naravno, na mesto šablonskega razumno.

Da postane žena svobodna, se mora osvoboditi človeštvo; — kadar bo žena svobodna, bo svet svobodan.

Ženi, ki se bori za svobodo, torej socialno vprašanje ne sme biti Hekuba. Ako ne misli na to, da opravi polovičarsko delo, ki ni nič vredno, mora posvetiti svojo pozornost celoti; žensko vprašanje je del, socialno vprašanje je celota. Žena se mora pečati z njim, mora je poučevati, udeleževati se ugibanja za njega rešitev in vse storiti, da pospeši njegov razvoj.

Ne sama teorija, temveč praksa!

Žena je narodno-socialna prvobornica, kajti sedanja družba je njena naravna nasprotnica.

Politični pregled.

TRST 26. oktobra 1899.

Driavni zbor. (Zbornica poslancev.) Včeraj se je nadaljevala razprava o vladni izjavi. In prinesla je jako važnih izjav za solidarnost desnice in proti istej, je prinesla erupcijo češkega ogorčenja na spremembi v političnem življenju v Avstriji in slednjič je prinesla tudi velikomemško manifestacijo: klic po pruski armadi! Torej precej zadovoljstva za parlamentarne sladkosnedce.

Za solidarnost desnice in proti Claryjevi vladi sta se izjavila zastopnika poljskega kluba in konservativnega plemstva češkega.

Posl. Jaworski je očital vladi pristranost, ker je z odpravo jezikovnih naredeb kršila narodna prava naroda češkega.

Tudi Poljaki hrepene po narodnem miru, ali ta naj se ne skuša doseči tako, da se žrtev nalaga le jedni strani, kakor se je zgodilo z odpravo jezikovnih naredeb. S tem je vlada pokazala, da ni nevtralna. Iz izjave grofa Claryjeve veje neka trda sapa centralistiškega birokratizma, ki vzbuja opravičene bojazni. Ta sapa ne vzbuja zaupanja do vlade. Izjavlja torej v imenu svojih političkih prijateljev, da tej vladi ne morejo zaupati; pač pa hočejo, držé se svojih načel, vsikdar postopati tako, kakor na jedni strani zahteva interes dežele, na drugi pa oziroma skupna načela sedanje desnice, kateri hočejo Poljaki ostati zvesti.

Posl. grof Palffy je v imenu češkega plemstva najostreje kritikoval vladno izjavo. Vlada hoče uvesti normalne parlamentarne odnose, toda o takih ne more biti govora, dokler bodo večinsko načelo zasmehovali. In odprava jezikovnih naredeb dokazuje, da je vlada manjšini pripoznala pravico, da sme razveljavljati pravico večine. Vlada pravi, da hoče biti nevtralna, da hoče spoštovati ustavo, a govori to v hipu, ko je odpravila jezikovne naredbе, torej izvršila čin, ki ruši vero v pravico in pravičnost nasproti narodu češkemu. Ta čin pomenja veliko krivico narodu češkemu in kršenje enakopravnosti. Ta vlada ne more zahtevati imena nevtralna, ker je jednemu celemu narodu vzkrala pravico in je, četudi nehoté, mesto miru sejala vihar. Po vsem tem se ta vlada ne vidi sposobno v to, da bi napravila mir med narodi. Mi moramo — je vskliknil govornik — nadaljevati boj za pravico naroda češkega in ne moremo zaupati tej vladi.

Govor grofa Palffyja je napravil globok utis na zbornico, o čemer je pričalo dolgotrajno ploskanje. Mnogo čeških in tudi poljskih poslancev je čestitalo govorniku.

Za tema mirnima a veleresnima manifestacijama dveh vplivnih skupin desnice proti sedanji vladi je prišla mogočna erupcija ogorčenja. Govoril je poslanec dr. Stranaky. Vsaka beseda je bila kakor da je s kladivom udaril po programu sedanje vlade. Toliče žalosti je ta vlada povzročila narodu češkemu le iz malovrednega čuta ambicije. Dne 17. oktobra — odprava jezikovnih naredeb — se je izvršil pravi zločin proti pravici; ta dan bi lahko vsporedili z dnevom pri Solferinu in Kraljevem gradu. To je že vrhunec v gaženju prava in pravičnosti. Vlada je strahopetno kapitulirala pred obstrukcijo. Grof Clary ni drugo nego slamnati nož sindikata Goluchowskega, ki pa je spora-

zumljen s komoro militaristov. Grof Clary je krvnik, ki si je nadel nalogo, da zadusi pravico. Uverjeni smo, da tovariši Claryjevi so podpisali oni dokument, ne da bi imeli zavest, da postopajo pravilno. Odprava jezikovnih naredeb se je zgodila na tak način, da je na škodo dinastičnemu čutu med narodom češkim.

Vlada se je jednostavno skrila za krono. Sindikat Goluchowskega je prevaril svojega lastnega gospodarja in nikdar se ni kakov minister postopal tako neodkritosrečno nasproti dinastiji, kakor on. Grofu Claryju in dru. Kindingerju je bila dolžnost, da spoštujeta odločbe najvišjega sodišča, ki je odobrilo jezikovne naredbе. Govornik je potem dolžil dra. Kindingerja, da je na ta način napravil kariero, da je kakor svetnik na najvišem sodišču predsedniku Stremayrju ovajal vse, kakor se je godilo med drugimi svetniki. Posl. Türk je žugal s pruskimi kakoni. Ako bi se kakov poslanec v francoski komori drznil reči kaj takega, nikdo bi ga ne smatral več vrednim, da bi mu pljunil v obraz. Nesreča Avstrije je vrhu vsega ta, da je policijska država. V tej zbornici sta vedno triumfirala krivica in obstrukcijonizem. Zato pa tudi mi nastopimo pot obstrukcije, ali kadar bo nam prav in ne kadar bi hoteli vi. Naša narodna čast ni zgubljena, Avstrija, ona, katero oficijelno zastopa grof Clary, završi na nesramen način to XIX. stoletje in zaprične z isto sramoto XX. stoletje.

Zatem je konservativce Kathrein podal izjavo, ki je nago in golo zanikanje solidarnosti desnice, rekši, da bo katoliška ljudska stranka podpiralo vlado v prizadevanju, da napravi mir.

Zbornica je vsprejela predlog, da se vladna predloga za odpravo časnškega in koledarskega kolka izroči tiskovnemu odseku, ne da bi se vršilo prvo čitanje.

K položaju. Včeraj je bil v zbornici poslanecv zopet vroč dan. Ni bilo sicer viharov, ali kritika, ki so jo govorniki desnice privoščili vladi grofa Claryja, je bila huda, neizprosna. Zlasti v govoru posl. Stranskega je pričala vsaka beseda, da prihaja iz ogorčenega srea, je pričala, kako plapola v vsakem češkem sredu, kako vsaka češka duša občuti narodu prizadeto ponižanje in krivico, to pa tem bolj, ker se je dogodilo na ljubo onim, ki žugajo s pruskimi kanoni, kakor je to storil posl. Türk. — Jaworski in grof Palffy sta bila sicer blažja v obliki, ali njuna govora sta morda še bolj zapekla na vladnih klopih, kjer vedo sedaj, da tudi najdinastičnejši in najkonservativnejši češki in poljski življi se zgražajo na tem, kar se je zgodilo.

Sleheri avstrijski Slovan se mora veseliti na izjavah Jaworskega in grofa Palffyja, ki pričata, da se je res pričela nova doba v medsebojnem življenju avstrijskih Slovanov. Na to stran se govora obeh imenovanih parlamentarcev visoko dvigata nad navadno pomembnost. Pa tudi izjava dra. Kathreina je bila nekakasa senzacija. Mož je člen desnice in je naravnost demonstriral proti desnici. Sedaj je na katoliški ljudski stranki — kateri je Kathrein člen — da izjavi decidirano, ali je mož govoril v nje imenu ali ne. Tej dvoumni igri mora biti res enkrat konec. Zadnji čas je, da katoliška ljudska stranka pojasni razmerje med njo in drom. Kathreinom, ako hoče, da bo jasno tudi med Slovani in njo. Nje zatrdila solidarnosti z desnico ne veljajo ni pol novčiča, ako dopušča, da se par nje nediscipliniranih huzarjev neprestano in v najkritičnejših trenutkih zaletajo v pozicijo iste desnice. Nobena vojska ne more trpeti takega permanentnega izdajstva. Kakor rečeno: katoliška ljudska stranka naj iz včerajšnjega nastopa Kathreinovega izvede konsekvence: ali za desnico proti Kathreinu, ali proti desnici in za Kathreina. V tem poslednjem slučaju bo na češki strani vsaj nekoliko več svobode v gibanju. In to bi utegnlo neizrečno prav priti ravno v sedanjih časih.

Včeraj je eksekutivni odbor desnice imel svojo sejo, v kateri so razpravljali o dogodkih v zbornici minole srede. Katoliška ljudska stranka da je izjavila, da ne bi mogla ostati v večini, ako bi se taki prizori ponavljali, na kar so Čehi izjavili, da so že sami sklenili, da ne bodo več izživali takih burnih prizorov. Slednjič je eksekutivni odbor sklenil, da odslej pride sleherni čin vlade v razpravo tega odbora, ki bo potem določal tudi taktiko, kateri naj bo desnica sledila.

Izgredi radi odprave jezikovnih naredeb po raznih mestih Češke in Moravske nadaljujejo. Povsodi so bolj ali manj resne nravi. Sosebno hudi so bili v Všetinu, kjer je zopet tekla kri, kakor že razvidno iz brzojavke v zadnjem izdanju. Le v toliko moramo popraviti našo vest, da sti mrtvi dve osebi — ne pet — in 17 ranjenih. Množica je razbijala šipe na hišah, kjer bivajo židje in je metala kamenje tudi na orožnike.

Povodom pogreba pred par dnevi ubitih oseb je prišlo v Holeševu do novih demonstracij. Nad 3000 oseb se je zbralo na glavnem trgu. Vojaki so razpršili množico, o kateri priliki je bila zopet jedna oseba ranjena.

Vojna v južni Afriki. »Agramer Tagblatt« priobčuje izvirno poročilo iz Durbanu, v katerem je tista glasovita angleška »zmaga« pri Glencoe od minolega petka prav plastično opisana. Iz tega opisa posnemamo: Dopisnik povdarja, da so Boerci streljali tako precizno, da so se Angleži, vsakokrat decimirani, morali opetovano umakniti. General Symens, videči vso nevarnost, je sklenil svoje rezerve poslati v boj. Proti 10. uri je vse angleško vojaštvo — z imenovanim generalom mej sabo — naskočilo pozicije Boercev. O tej priliki je bil general Symens smrtno ranjen in sicer v spodnji del telesa. General Jule je takoj prevzel poveljstvo. Začel je srdit boj in še le proti 1. uri se je Angležem posrečilo potisniti Boerce iz njih pozicij. Stem je bila najhujša nevarnost odvrnjena, ali za kako ceno!! Vrhni poveljnik smrtno ranjen — najboljši častniki mrtvi — velik odstotek častnikov ranjenih — in, ako prav sodimo, vendar niso nič dosegli. Kajti celih 8 ur so se Angleži morali boriti le proti predstražam sovražnika, mej tem pa je isti svoj glavni voj pomikal naprej, si je prilastil jedno važno pozicijo za drugo ter obkolil mesto tako, da je pretrgal zvezo z Ladysmythom.

Tako je torej izgledala tista angleška zmaga pri Glencoe minolega petka, oziroma »katastrofa«, ki je zadela Boerce!

Domače vesti.

Imenovanje v policijski službi. Minister za notranje stvari je imenoval više policijske komisarje Ivana Alza, dra. Antona Mahkoveca in Bernarda Bacherja policijskimi svetniki; okrajnega komisarja Hermana Ostija, pol. komisarja Frana Josipa Hendle in Mihaela Pertota, policijskimi višimi komisarji v stanu e. kr. redarstvenega ravnateljstva v Trstu.

Dr. Jurija Piccolija demistija. Notar dr. Piccoli je odložil vse časti, katere je zavzemal v občinski upravi. Vzrok temu koraku je baje ta, ker ga javnost dolži volunstva. Kakor smo poročali svoje dni, se je njegov sin meseca julija t. l. v Benetkah dvobojeval z Livijem Corsi ter je bil zaradi tega obsojen. Dr. Piccoli da je potem, ko so mu zaprli sina, šel na policijo ter se tam pritoževal zaradi dvojne mere, češ, proti njegovu sinu postopate, proti drugim dvobojevnikom, zlasti proti Mihaelu Pimpachu, svaku policijskega ravnatelja Bussicha, in njegovemu nasprotniku Edgardu Löwyju, pa niste postopali. Vsled te pritožbe se je uvela preiskava tudi proti imenovanimu gospodoma ter je bil Pimpach, kakor znano, nedavno tudi obsojen. Italijanske novine so se slastno lotile žalostne uloge, ki jo je o tej priliki igral dr. Piccoli ter ga zaradi tega napadale strastno. V tem je videl imenovani notar nezaupnico ter je odložil vse občinske časti.

Tržaško gospodarstvo. V tem listu smo že primerno ožigosali finacijsko ženiialnost našega patrijarha, ki je v pokritje primanjkljaja 1.600.000 gl. v subskripciji novega posojila prenotiral ta znesek kakor plačilo društvu »Aurissina« ter se s tem na milost in nemilost izročil drugim zahtevam tega društva. Da bodo naši čitatelji še bolj cenili mojsterstvo tega čudnega recepta, po katerem naj bi zavoženo gmotno stanje tržaško ozdravilo, moramo še naglašati, da bi se po pogodbi z »Aurissino« omenjeni znesek imel izplačati še le čez deset let, do katere dobe bi to društvo imelo zavřiti svoje naprave v pomnožitev pitne vode, dočim se je vprašavno posojilo glasom zakona imelo uporabiti za nujnejše investicije, za katere treba denarja **takoj**. Na drugi strani pa ne smemo pozabiti, da omenjena pogodba z »Aurissino« danes ne tiči

še niti v povojih, ampak je sklenjeno le na želoma, da je z društvom stopiti v dotične pogovore. Ni torej brez vsake podlage sumničenje nekaterikov, da hoče župan občini diktirati pogodbo z »Aurisino« ter da tiči on s tem društvom pod enim klobukom. Nam pa, kine dvomino o osebni poštenosti dra. Dompierija, se dozdeva, da je segel po tem nenavadnem sredstvu dopolnjevanje posojila le zato, ker je občina — istotako kakor človek — ako je v materialnih stiskah, podobna utopljenec, ki grabi po vsaki bilki, da bi se rešil. Kmet, ki je prišel na kant, se zateka k menicam, plačljivim čez daljšo hlobo, da-si ve, da je s tem le odložil za nekaj časa svoj gospodarski polom.

Škof Šterk kapituliral pred Piranom! Iz okraja koperskega nam pišejo: Nismo se mogli dosti načuditi, da msgr. Šterk ni zopet prišel v Piran birmat, ko vemo, da je do sedaj šel po malone vseh župnijah in kapelanijah svoje škofije. Zbal se je neredov ali česa? Moj Bog, avstrijski škof da bi ne imel toliko poguma, da bi uradno prišel v Piran, kamor je prišel še laški »general« Garibaldi?! No, no, pa mi, ki živimo v Istri in ki tudi nekoliko poznamo nje razmere, si usojamo drugače misliti o tej zavori. V Piranu je dosti gnjilega, to je bolelo najmlajšega monsignora Don Fondo, dekana v Piranu. Ko bi ta prekleani škof prišel le birmat, bi že še bilo, ali on ima tudi kanonično vizitacijo, in tu bi mogel škof najti n. pr., da gospodje kanoniki piranski, ako imajo nesti sv. zakramente iz mesta ven, zahtevajo koščjo, za katero mora bolnik plačati, ker je za te gospode menda sramotno, ako bi hodili peš s sv. Popotnico. Utegnil bi se škof prepričati, kakov je pouk krščanskega nauka v šolah piranskih! Neki piranski učitelj je pravil, da gg. kanoniki imajo v vsakem razredu po eno (!) boro uro krščanskega nauka pisano na teden, ali da se še tega ne drže! Ko ima priti v šolo, sporoča, »da ni disponiran« in pouk krščanskega nauka izostaja. Neki c. kr. uradnik iz Pirana je govoril: »Naši otroci morajo podivjati, ker v šoli nič ne slišijo besede božje; gg. kanoniki so preveč »komode«, da bi učili deco, zato tudi ni čuda, da otroci ne znajo prav nič o krščanski veri; šolo ostavljajo po 12. letu, ne da bi bili prej prejeli sv. zakramente, zato vidite na pol podivjane mladine tekati po mestu«. Mislím, da je ta obsodba odnošajev v Piranu dovolj ostra! Tega se je menda zbal msgr. Fonda, zato pa je šel škofa odgovarjati, naj ne pride v Piran! In o! Ravno g. areiprete don Fonda je postal papežev komornik, mislimo na priporočilo — istega škofa Šterka! Nečemo se utikati v stvari škofove, ali naša pamet pravi, da ta abstinenca v Piranu ni na pravem mestu. Ako škof hoče imeti pravo sliko, naj si jo ogleda od blizu! Tisto strašilo pa, kate-rega se je škof zbal, strašilo je le bolj kanonike, ker so se bali — vizitacije.

O dekanu Fondi pa poštene ljudje okrog sodo-dijo drugače in so rekli: »Enkrat (za časa zadnjih izgredov) je že bežal na streho, pa bo lahko še v drugič«. V tolažilo škofu naj bo, da tega niso govorili Slovenci, ampak — Italijani!!

Slovenski županje — graditelj nemškega mostu do Adrije. Pišejo nam: Gospod urednik! Ste-li že čuli, kako nekateri županje na Goriškem pomagajo Prusom zidati tisti veliki most do Adrije? Žalostno, a resnično! Niste? Torej čitajte, kar sem Vam tu napisal v hitrici: Sobotrega dne mi je bila namreč prilika, da sem mogel govoriti z nekim trdim Nemeem — Berolineem, ki je po dvomesečnem trudapolnem potovanju prikorakal iz Hamburga v Trst. Mož mi je pričetkom pravil marsikaj. Med drugim tudi to, da je bil več let v Ameriki in da je lani, kakor vojak v severo-ameriški vojski, odnesel pete kakor begunec zopet na Nemško. Zdelo se mu je preneumno, da bi na angleški komando prelival svojo dragoceno nemško kri.

Mož, ki je bil videti pričetkom bolj delavskega stanu, mi je v nadaljnjem razgovorjanju postajal vedno bolj interesanten ter se mi je zdel duševno prav dobro razvit. Nisem se motil, ko sem ga sodil tako. Povedal mi je, da je v svojih mladih letih dovršil šesti gimnazijski razred, da je pozneje odložil študije z namenom, da izkusi in si ogleda svet. Dospevši zopet v Evropo, se je nastanil za nekaj časa v Hamburgu in od tod je krenil zopet po svetu in sicer peš proti Trstu.

Mikalo me je, da poizvem, čemu se je napotil peš tako daleč proti našemu mestu. Na moje vprašanje je odgovoril, da ga mikajo južni kraji, ljudje, ki bivajo v njih, njih šege in navade. Sosebno pa je želel prepričati se, kako globoko doli v Avstriji žive njegovi bratje, o katerih je čital in slišal pre-mnogokrat. Slednjič je dostavil še, da mu je namen tudi ta, da opiše to svoje potovanje in da svoje zapiske zbere v debelo knjigo in jo posveti nemškemu narodu v proučevanje.

Na moje nadaljnje vprašanje, kateri kraji so mu najbolj ugajali, je vskliknil, da je bil srečen in zadovoljen povsodi, ker je povsod našel bratov, ki so radi govorili nemški žnjim.

Čudno so mi donele te besede na uho, pomislivšemu, da je mož potoval tudi po slovenskih deželah, ako je prišel od severa doli!

No, v nekako potrdilo svojim besedam, je izvelel iz svojega žepa in mi pomolil nekaj listov, na katerih je stala cela vrsta pečatov in podpisov županstev onih občin, po katerih je on potoval. Po raznih pečatih in podpisih sem spoznal precej, da je German pred nekoliko dnevi prekoračil korosko mejo in da je jadral po lepi solnčni soški dolini proti Gerici in dalje proti Trstu. Iz tistih listov sem si brž tolmačil veselje Germanovo, kajti med obilimi podpisi slavnih županstev dobil sem tudi dosti takih, ki so bili (sicer po slovenski roki), Berolineu v naslodo in radost, napisani v nemškem jeziku! Taki podpisi so pričeli daleč gori na Tolminskem in završili so se, veste kje? — doli v slovenski Nabrežini — to je, na obalah one Adrije, do katere hočejo Prusi na vsaki način doizdati svoj most.

Konečno mi je German dostavil ponosno, kar me je pa jako zabolelo v srce: To vse bo čital naš narod na Pruskem, da spozna, koliko sinov ima še mati Germanija doli ob obalah sinje Adrije in katerim menda tudi sree bije v to, da se kedaj uresniči ona vsenemška želja in rek: da Prus postane gospodar od Baltiškega morja pa do sinje Adrije.

Mož je bil torej zelo vesel, da je našel na Goriškem dosti takih »bürgermeistrov«, ki so mu radi podpisali pod občinski pečat: Gemeldet am... I. I. Bürgermeister, podprši s tem ono vsenemško misel.

Onih gospodov županov, ki so toli nepremišljeno in neslovensko stavili svoje podpise na oni papir, nočem tu imenovati, a povedano jim bodi, da bo slovenski narod na Goriškem imena teh »bürgermeistrov« čital v oni objubljeni knjigi, in sicer v sramoto samemu sebi, slovenstvu sploh in pa njim, »bürgermeistrom«, še posebej, ker so tako nespametni, da nemškim apostolom tako slepo sedajo na limanice. Čujte, ni-li to sramota za narodno Goriško?!

Vsa čast veljaj pa g. županu v Srpencu, ki je, s tresočo roko sicer, a razločno napisal, da je slovenski župan, a ne kak nemški ali nemškutarski »bürgermeister« in da noče Nemeem pripravljati zaželjenega mostu preko slovenskih dežel do sinje Adrije!

Odmevi z shoda orijentalistov. Svoječasno smo priobčili v našem listu znake gorečnosti, s katero so se prijatelji latinske kulture zvezemali na »nepolitičnem« kongresu orijentalistov v Rimu za ostanke romunskih naselbin v Istri. Kakor znano, so priporočali istrskim Italijanom, naj brate po krvi in duhu rešijo krutega slovanskega jarma. Zdaj so matadorji panitalske misli tudi po romunskih časnikih začeli trobiti v pomoč utaplajočim se bratom. Romunska »Tribuna« v Sibinju na Sedmograškem toži, kako zlasti duhovniki pritiskajo na uboge Čiče, hoté jih raznaroditi. Niti besede božje jim ne privoščajo v materinem jeziku.

Mi bi rekli: kar mene boli, naj ne veseli tebe! V kakšnem položaju pa smo n. pr. Slovenci v Trstu? In nas je tu mnogo, ki se zavedamo svoje narodnosti, ki ljubimo svoj jezik, ki zahtevamo svoja prava, dočim ima veliki del istrskih Rumunov to čudno lastnost, da ne znajo — rumunski!

In potem, kako naj bi pomagali Rumunom v Istri (ako bi res ne umevali slovanskega jezika), da bi njih duše ne trpele škode? Ali naj jim pravoslavni popi iz kraljevine pritečejo na pomoč, ali morda florentinski fratri? Mislimo, da ne bi umeli ne enih ne drugih. Pač pa so se vsi toliko privadili

slovanščini, da v isti občujejo z ljudmi in z — Bogom.

Da slovanstvu protivni listi, kakor praška »Bohemia«, porablja tudi take malenkosti v to, da ščuvajo rumunske poslance proti državnozbornski večini, je znamenje, kako trda jim prede za sredstva! Črnogorski vladi pa bi priporočili, da si ogleda svojega konzula v Rimu, g. Popovića, ki je oče vsemu temu docela nepotrebnemu hujskanju proti istrskim Slovanom.

Nadškof Rajčević je, kakor poročajo iz Zadra, ohromel na levi strani. Zadnje dni se je kazalo nekako boljšanje v nadškofovem zdravju, a sedaj je vsaki hip pričakovati katastrofo.

Afera Ferjančič-dr. Šusteršič. »Slovenec« javlja, da je »Slovanska krščansko-narodna zveza« sklenila zahtevati od predsedništva zbornice, da se proti poročevalcu »Slov. Naroda«, novinarju Penižku, uvede disciplinarna preiskava.

Prav tako. Ta slučaj je res nenavaden. Nekje se je dogodilo nekaj nepravilnega, grdega, to je gotovo. Vsemu narodu in sosebno slovenski delegaciji mora biti ležeče na tem, da pride popolna jasnost v to afero in da bo možno soditi in obsoditi.

Slovansko pevsko društvo v Trstu priredi dne 8. in 10. decembra 1899. v redutni dvorani Politeama Rossetti svoj letošnji veliki koncert z opereto »Baron čevljars« in vojaškim orkestrom.

Pevsko društvo »Slava« od sv. M. Magd. spodnje priredi prihodnjo nedejo izlet v Škedenj, kjer bo tamošnje pevsko društvo »Velesila« s pevs-kim večerom slavilo svojo desetletnico. Sodeloval bo tudi tamburaški zbor iz Škedenja.

Tri plesne venčke priredi »Delavsko podporno društvo« v dvorani »Mally«, ulica Torrente št. 16. Prvi teh venčkov bo dne 13. januarja prih. leta; drugi dne 3. februarja in tretji zadnji dan pusta, dne 27. februarja. Odbor.

Proti zvišanju doklade na stanarino od 2 na 5%, ki jo mestni očetje namerjajo uvesti z novim letom, da pokrijejo vsaj deloma ogromni deficit, ki so ga zakrivali s svojim »modrim« gospodarstvom, protestira tuk. društvo hišnih posestnikov ter je dotično ulogo že poslalo magistratu.

Prošnja nemških kolesarjev — odbita. Kakor je znano našim čitateljem, je bila nemška kolesarska zveza prosila magistrat za dovoljenje, da bi po raznih krajih okolice in predmestij smela na svoje stroške napraviti nemške napise, tičeče se kolesarskega športa. Kakor je prerokoval »Piccolo«, tako je prišlo: delegacija je odbila prošnjo nemških kolesarjev, a je sklenila ob enem, da osreči okolico — seveda na stroške mesta — z napisi v — sladki laščini!

Kako prihajajo slovenski davkoplačevalci do tega, da se z njih žulji na njih slov. zemlji prirejajo laški napisi za kolesarje, napisi, kateri niso potrebni in katerih tudi nihče ne želi — kajti nemški kolesarji so hoteli nemških — kako prihajajo do tega, da se okolici za okoličanski denar usiljuje zopet nekaj pečat italijanizma: to je za nas nerešeno (Dalje na četrti strani.)

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste
od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Piazza Rosario žtev. 2.
(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.
Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Velika zaloga
solidnega pohištva in tapecarij
od
Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).
Absolutno konkurenčne cene.
Moje pohištvo donese srečo!

vprašanje! Pa seveda: občina, katere gnotno stanje je tako briljantno, da primanjkljaj v proračunu za prihodnje leto znaša le majhen milijonček, taka občina že sme darovati neznatno svetico tudi za sport!...

Proti četrti božji zapovedi. Sinoči je na zdravniški postaji iskala pomoči 43-letna Antonija V. iz ulice delle Beecherie, ker jo je pretepal lastni sin ter jo ranil na večih krajih lica.

Pamet se je zmešala včeraj Andreju R. iz ulice Capuano. Zdravnik, katerega so poklicali z rešilne postaje, je dal nesrečnega spraviti v bolnišnico.

Mlad vagant. Včeraj so redarji prijeli v slobodni luki 13-letnega Silvija S. iz Vidma na Italijanskem, ki je dejal, da je zapustil hišo roditeljev, da bi šel križem sveta. Ker ni imel niti novčica, niti prenočišča, so ga deli v zapor v ulico Tigor, kjer počaka, da ga izroče italijanskim oblastim.

Učinki novega vina. Luka R. na Belvederu št. 5 je potreboval včeraj zdravniške pomoči, ker je obolen za alkoholizmom. Spravili so ga v bolnišnico.

Petra B. iz ulice Altana je vrglo vino na tlak pred novo pošto. Na zdravniški postaji je okrevale toliko, da so ga zamogli spremiti v stanovanje.

120! Zopet včeraj se nam je urinila tehniško sicer malenkostna, bistveno pa jako važna tiškovna pomota. V notici »Čudno, čudno« smo hoteli reči, da je 120 milijonov italijanske rente plačirane v Trstu, skrat v stavčevi omari pa je izpuštil tisto pomembno 0, da je bilo čitati le 12. Ko je bila namreč svojedobno izšla naredba, da se vsi tuji rentni papirji morajo kolekovati, so v Trstu kolekovali papirjev za 120 milijonov italijanske rente.

Opozorjamo na oglas gospoda Frana Valetiča.

Različne vesti.

Anarhisti. V Genovi so te dni zaprli tri nevarne anarhiste, dva moška in eno žensko. Poslednja se je pred očmi redarjev hotela umoriti, kar so pa isti preprečili.

Dar soprogi francoske republike. Papež Lev XIII. je poslal gospej Loubet dragocen molek od zlata in ahatnih kroglice.

Aretiranje na meji. Bančnega uradnika, 32-letnega Antona Weinwurma, ki je na Dunaju poveril 17.000 gld. ter zbežal, so dne 25. t. m. v Zemunu prejeli v trenotku, ko je s pomočjo ponarejenega potnega lista hotel čez srbsko mejo.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 26. (Zbornica poslancev.) Voditelj ministerstva za nauk je predložil načrt zakona, ki spreminja §§ 1. 2. in 3. zakona od 1. maja 1889. o mirovinskih dohodkih rimsko- in grško katoliškega učnega osebja na teološkem osrednjem zavodu in na škofijskem učnem zavodu v Gorici in Zadru. Mej ulogami je tudi načrt zakona o uravnavi plač državnih uslužbencev spadajočih v kategorijo slug.

Posl. Berner in tovariši predlagajo, naj se imenuje odbor za preiskavo krvavih dogodkov na Moravskem, posebnost v Holešovu in Vsetinu, ter hočejo vedeti, kaj je vlada ukrenila, da se prepreči nadaljnje prelivanje krvi. Predlagatelji zahtevajo nujnost za ta predlog.

Potem se je nadaljevala razprava o vladni izjavi. Besedo je dobil dr. Kramar. Vsa levica je zapustila dvorano.

Dunaj 26. (Zbornica poslancev.) Govorila sta Kramar in Žaček. Po govoru tega poslednjega se je levica zopet povrnila v dvorano. Stavila je predlog, naj se razprava zaključi. Predlog pa je bil odklonjen. Socijalist Daszynski je začel govoriti.

Bruno 26. V Vsetin odposlana vojaška asistencija je došla sinoči tjakaj. Tam in v Rožnovu je popoln mir. Iz previdnosti so tudi v Lipnik iz Olomueca poslali kompanijo pešcev.

Rim 26. »Popolo Romano« je pooblaščen od avtoritativne strani v izjavo, da ni resnična vest, ki jo je prinesla »Italia«, da je bilo namreč iz generalnega štaba ukradenih več dokumentov.

Razpis učiteljske službe za risanje.

Na tukajšnji obrtno-nadaljevalni šoli oddati je učiteljsko mesto in sicer v I. tečaju po 3 ure na teden za geometrijo in prostoročno risanje, v II. tečaju po 3 ure na teden za nauk o projekciji. Vseh 6 ur je lahko izpolniti v enem dnevu.

Učna nagrada se določi po dogovoru. Potnina se plača posebej.

Prosilci naj svoje dokumentirane prošnje dološljejo podpisane odboru do 1. decembra t. l.

Šolski odbor obrtno-nadaljevalne šole za klesarje.

Nabrežina, dne 24. oktobra 1899.

Fran Valetič

gostilničar, naznanja slavnemu občinstvu, da je prevzel gostilno konsumnega društva v sv. Križu pri Trstu, a da obdrži tudi svojo dosedanjo gostilno v ulici Solitario št. 12.

Priporoča se torej za obilen obisk v obeh imenovanih gostilnah.

Išče se administrator

za naš list. Ustop takoj. Pojasnila se dobi pri naši administraciji ulica Molin piccolo št. 3, II. nad.

Naznanilo dražbe.

Na prošnjo zahtevajočega upnika *Ivana Zonta* iz Trsta bode v torek dne 31. oktobra t. l. na c. kr. okrajnem sodišču v Kopru v sobi št. 7 dražba nepremakljive Josipa Žerjale (Serian) in drugov iz Boršta v iztirjanje tirjatve v znesku od 5051 gld. 64 kr. s. p. v. Nepremakljive, ki so cenjene skupno na 3109 gld. 81 kr. (hiša s pritklinami na 2055 gld.) se nahajajo v zemljiščnici za davčno občino Očisla v uložku šte. 244 — 1 telo, za občino Riečanje v uložku št. 352, 1. in 2. telo in za občino Boršt v uložku šte. 50, 1. 2. 3. 4. 5. in 6. telo. Najmanjša ponudba mora znašati 2193 gld. 21 kr. Dražba prične ob 9 uri.

Spiritus sinapis compositus
ALGOFON.
edino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.
Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.
ter se dobiva jedino le v lekarni
PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST
Paziti na ponarejanja.

Priznana najboljši z važnimi patentiranimi novostmi lastne iznajdbe tehnično dovršeni
glasovirji
dane se najbolje in najceneje direktno pri tovarnarju
Henrihu Bremitz
o. kr. dvornemu zalagatelju.
Trst — Borzni trg številka 9 — Trst
Ilustrirani katalogi na zahtevanje franco.

Dr. JOSIP MARTINIS
doktor vsega zdravilstva in specialist za očesne bolezni
se je preselil
v ulico Valdirivo šte. 3, I. nad.
Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8^{3/4} zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo šte. 1, I. nadstr.

FILIJALKA
BANKE UNION
V TRSTU
e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:
a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestaže:
Vrednostne papirje:
po 2^{1/2} % proti 5 dnevni odpovedi
" 2^{1/2} % " 12 " "
" 3^{1/2} % " 4 mesečni " "
" 3^{1/2} % " 8 " "
" 3^{1/2} % " 1 letni " "
Napoleone:
po 2 % proti 20 dnevni odpovedi
" 2^{1/2} % " 40 " "
" 2^{1/2} % " 3 mesečni " "
" 3 % " 6 " "
Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.
b) Za giro-conto daje 2^{1/2} % do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.
c) Zračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bode uradnih ur. Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.
d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.
e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Tržaška posojilnica in hranilnica
registrovana zadruga z omejenim poročtvom,
ulica S. Francesco št. 2, I. n.
(Slovanska Čitalnica).
Hranilne ulege se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4%. Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam.
Posojila dajejo se samo zadrugnikom in sicer na uknjižbo po 5^{1/2} %, na menjico po 6 %, na zastave po 5^{1/2} %.
Uradne ure so: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoldne.
Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 11—12 dopoldne in vsaki četrtek od 3—4 popoldne.
Poštno hranilnični račun 816.004.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaela Italia
TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagajna, po cenah, da se ni bati konkurence.

JAK. HENRIK HUBER
trtnica za ameriške trte in cepi
Tovarna kemičnega gnoja „KOPROS“ v Boljuncu (Istra)
ZALOGA:
TRST — Via S. Apollinare št. 4.
Telefon št. 201.

Amerikanske trte in cepi.
CENE:
I. zbirka
100 kosov 1000 kosov
gl. kr. gl. kr.
Kolči ameriške 1.50 12.—
Blife " 4.— 35.—
Cepi na " 20.— 180.—
II. zbirka
100 kosov 1000 kosov
gl. kr. gl. kr.
Kolči ameriške 1.— 8.—
Blife " 2.50 20.—
Cepi na " 15.— 120.—
Vsprejemajo se naročbe za razna cepljenja po želji naročnika in to od februarja do zvrsetka aprila.
Kemični gnoj „KOPROS“
sestavljen iz kvantitete dušika, forforičnega kisleca, potaše in apna, katere snovij so potrebne za živilo rastlin. Služi čudno za gnojenje trti, sadnega drevja, spargelna, vrtnine in žita.
Cena: Žakelj od 25 kg. gld. 2.—; od 50 kg. gld. 3.80; od 100 kg. gld. 7.50, se žakljem vred.